

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

10 tháng 10 năm 2010

Số 118

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyện buồn vui ở trên đời này do đâu sanh ra ?
- 2) Lấy gì làm bằng chứng ?
- 3) Đường đi về Trời phải đi bằng cách nào ?
- 4) Bé được tin bạn đạo chết, Bé có buồn không ?
- 5) Đêm nay Bé lại thổn thức rơi lụy thâu đêm ?
- 6) Bé đang chung sống trong một nơi sang trọng và trật tự, Bé có cảm nghĩ gì không ?
- 7) Qua một cuộc điện đàm vừa rồi, Bé cảm thấy có giúp ích gì cho mọi người dự thỉnh hay không ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 03 tháng 03 năm 1992 1) Hỏi : Chuyện buồn vui ở trên đời này do đâu sanh ra ? Đáp : Thưa, từ nguồn gốc thanh tịnh sanh ra.	2) Hỏi : Lấy gì làm bằng chứng ? Đáp : Thưa, loài người bởi nhứt khí sanh ra, cứ tiếp tục theo đà hóa hóa sanh sanh mà hình thành trên mặt đất. Khi biết được mọi việc trên đời là không, thì mới chịu lui về thanh tịnh mà tiến hóa, toàn thân của con người chỉ có bộ óc mới cảm thức được sự thanh tịnh mà tu. Cho nên diệu pháp Vô Vi chỉ có dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật thì mới có cơ hội đạt tới sự quân bình của khối óc : Kệ : Diệu pháp trong tâm chẳng ở ngoài Chơn tâm thanh tịnh tự khai hoải Chẳng còn tranh chấp vì động loạn Thực hiện chơn tâm rõ diệu đài.
Ngày 04 tháng 03 năm 1992 3) Hỏi : Đường đi về Trời phải đi bằng cách nào ? Đáp : Thưa, về Trời không có xe cộ máy bay, nhưng trước hết bằng trí ý tràn đầy cộng với chơn tâm thanh tịnh, tức là phần hồn mới về đến chỗ đất trời thanh bình và thanh nhẹ, thoải mái thật sự. Một cuộc sống huy hoàng vượt qua mọi cảnh khổ của trần gian. Người thế gian thường muốn hỏi về thiên đàng, nghe cho khoái tai, nhưng bao giờ dám dừng hành vượt qua tai nạn. Ngược lại, cứ lo sợ tai nạn mà chỉ cầu nguyện được bình an mà thôi. Cho nên loài người càng ngày càng đông, hướng về con đường tranh giành đoạt lợi, tạo cảnh giả tạm, lường gạt lẫn nhau, quảng cáo đủ thứ, nhưng khổ cũng hườn khổ, cuối cùng chẳng giải quyết được việc gì cả, chỉ biết chôn xác hay là đốt xác là xong nợ trần, không thể giải quyết được tâm bệnh, sống trong mờ mờ ảo ảo vô minh. Chỉ có người tu thiền quyết tâm giải thoát thì mới được toại nguyện. Kệ : Chơn tu giải nghiệp lại không phiền Chuyển thức bình tâm cảm thấy yên Muôn cảnh trên đời đều cảm khổ Ai khôn tu luyện được bình yên.	Ngày 05 tháng 03 năm 1992 4) Hỏi : Bé được tin bạn đạo chết, Bé có buồn không? Đáp : Thưa, Bé không bao giờ buồn, vì hồn không bao giờ chết, chỉ có biến dạng tiến hóa tùy theo duyên nghiệp của hành giả mà thôi. Mọi việc đều sắp đặt sẵn sàng, hồn bị hành hạ nhiều thì sẽ được thức tâm sớm hơn. Luật của Thượng Đế rất công bằng, dù cho nhai và nuốt hết cuốn sách tử vi, rớt cuộc cũng phải tiến hóa theo định luật. Luật sống chết trên mặt đất căn cứ theo luật vay trả mà thôi. Còn tội phước thì tâm làm thì thân chịu. Đó là luật nhân quả, chỉ có tu giải nghiệp tâm thì mới dứt khoát trả hết nợ đời trước khi bỏ xác thì mới tránh khỏi luật nợ quả. Biết được xác là tạm còn tiền bạc cũng chẳng ôm đi được, dứt khoát giải quyết tâm không để tiến hóa, thì kết quả sự nhẹ nhàng sẽ đạt được ở về sau. Làm người cần nhứt là sự nhịn nhục. Càng nhịn nhục sẽ càng không sợ sự trách móc mà lo tu giải, thì lúc nhắm mắt mới được bình an, hồn tự thức chỉ biết tiếp tục tiến hóa mà thôi. Kệ : Sống đời chẳng được sống bao lâu Học hỏi chiều sâu tự giải sầu Ai ghét ai thương không động loạn Học xong bài học vượt qua cầu.

Ngày 06 tháng 03 năm 1992

5) Hỏi : Đêm nay Bé lại thối thức rơi lụy thấu đêm ?

Đáp : Thưa, Bé được cơ hội tái nhìn lại cảnh Bé đã thật sự nhìn thấy, những vị ấy người đời gọi là Bát Tiên, trên không trung, vượt qua trước mắt Bé, trong một cơn bão thảm thiết, nhà cửa sập nát, nhưng Bé không bị một vết thương, năm 1933, kinh tế sụp đổ nhà cửa tiêu tan, thiếu ăn thiếu mặc. Sau khi nhìn thấy Bát Tiên, tâm của Bé cảm thấy vui và thương nhớ. Cho đến ngày hôm nay Bé lại được tái nhìn những vị ấy, qua bàn tay khéo léo của người Việt Nam đã làm thành những hình ảnh sống động, quý giá vô cùng. Bé rất cảm động khóc cho người Việt Nam đã có một khối óc, khả năng sống động tinh vi, nhưng không chịu hướng tâm về thực chất của chính mình lo tu học để cấy lại phúc điền sẵn có của chơn tâm, theo kịp đà tiến của chư Tiên, chư Phật, sống thực với chính mình, lập hạnh tu học, gieo đức cho mọi người cùng tiến. Bé khóc là Bé cảm thấy người dân Việt Nam đã và đang bị lường gạt rất nhiều, từ trong xứ cho đến hải ngoại, chỉ có chạy theo đà tiến vật chất mà đánh lòng dứt bỏ chơn tâm, tức là nơi trú ẩn cuối cùng của phần hồn, đua đòi tự do vật chất, khi có vật chất rồi lại bị sa đọa, xem kỹ lại khổ cũng hườn khổ. Kẻ làm chánh trị yêu nước lúc nào cũng muốn lãnh mạnh hóa người dân, nhưng không biết làm cách nào cho mọi người dân thấy rõ khả năng của chính họ và khí giới tình thương Trời đất đã an bài sẵn trong chơn tâm của họ. Dân ta đã đặt niềm tin qua nhiều chế độ, đã tạo thành một lịch sử lường gạt lẫn nhau, giành quyền lợi, xây nhà cửa tốt đẹp để hưởng thụ, nhưng không biết được hậu quả là đau khổ ! Bé khóc là Bé nhớ lại cảnh ly tán đau thương đau khổ tại bến xe đò đi Vũng Tàu năm 1977, đoạn tuyệt tình âu yếm giữa mẹ và con. Một người mẹ dẫn bốn đứa con, đến giữa đám đông đánh các đứa con thương yêu chạy tán loạn, rồi thừa cơ hội trốn mất, còn lại bốn đứa bé chỉ biết khóc và kêu lên những câu cộng với nước mắt "Mẹ ơi ! Mẹ ơi ! " Nhưng chẳng biết mẹ ở đâu mà tìm. Lúc ấy, mọi người chia nhau khuyên các em theo họ, để về tạm sống với họ trong lúc vắng mẹ hiền yêu dấu. Tình cảm rất cảm động, mọi người đều rơi lụy, chia nhau đùm bọc trong tình cảnh bi đát. Vì nhiệm vụ cứu người, Bé phải đi Kim Hải gần Bà Rịa để châm cứu, cứu những chứng bệnh đau lưng, sau khi cày xong ruộng là đến nhờ Bé châm cứu bệnh đau lưng. Bé nhìn thấy khả năng chất phác của con người liên hệ với Trời đất, đã bỏ công phục vụ giữa con người và con người, của người Việt Nam chất phác sẵn có, tại sao họ không chịu tu thiền để cho tâm thức được an khương thật sự

6) Hỏi : Bé đang chung sống trong một nơi sang trọng và trật tự, Bé có cảm nghĩ gì không ?

Đáp : Thưa, Bé vẫn cảm thấy Bé đang sống trong môi khối tình thương của mọi người đã cảm thấy giá trị của tình thương, hình thành một nơi trú ẩn cho Bé. Nói đến đây Bé lại khóc ! Bé muốn mọi người kịp thời thức giấc sử dụng tình thương của chính mình đùm bọc lẫn nhau, còn hơn rước chủ nghĩa ngoại lai, phá tan cuộc sống của dân lành hiền đạo. Bé cũng đã dần thân tu học trên 35 năm, chứng kiến rất nhiều cảnh đau thương đã và đang tròng trên đầu của người dân đau khổ Việt Nam.

Kệ :

Thiên cơ chuyển biến rất nhiều màn
Khó khổ thương yêu lại khóc than
Tâm đạo giúp đời không tính toán
Khổ vui vui khổ sống cơ hàn.

hướng về sức mạnh yêu thương của Chúa, lúc nào cũng sẵn sàng ban cho họ. Bé chỉ biết nhìn họ và tận tâm phục vụ họ trong tình thương yêu miễn phí. Bé chỉ biết cảm động khóc và thiên nhiên hơn. Bé cũng nhờ thiên và tận tâm phục vụ, cho nên một buổi làm việc của Bé lúc nào cũng trên 200 người, nhưng vẫn khỏe mạnh. Bé cảm thấy tình yêu thương của Chúa tràn ngập trong tâm của Bé trong lúc phục vụ tận tình. Nói đến đây Bé lại khóc ! Bé không quên một hình ảnh đau khổ nào mà Bé đã chứng kiến. Cho nên Bé rất vui gặp những tuổi trẻ chịu tu để dần thân giúp đời. Bé khóc vì mọi người đã bỏ quên sự từ bi quý giá của chính họ !

Ngày 07 tháng 03 năm 1992

7) Hỏi : Qua một cuộc điện đàm vừa rồi, Bé cảm thấy có giúp ích gì cho mọi người dự thính hay không ?

Đáp : Thừa, không nhiều thì ít tùy theo khả năng thực hành tu học đúng theo Pháp Lý Vô Vi Phật Pháp, còn những người dùng lý thuyết ngoại cũng có cơ hội tự thức, hiểu được cần thực hành để đạt pháp hơn là ôm lấy một số văn chương mà đến chết cũng không hành và thông suốt được. Bé không trả lời những gì Bé không thực hành và tự đạt. Chơn lý của chính mình chưa thông, nhưng thích ca tụng sự dày công thành đạt của người khác, rồi cuộc chẳng gặt hái được việc sáng suốt thật sự, chính mình tự hành tự đạt, nhiên hậu mới có cơ hội bố thí chơn ngôn. Có người chạy theo đồng tiền tiếc của, mê chấp tràn đầy, được phước duyên sống ở nước ngoài mà không có cơ hội cảm thông sự phát triển của nhơn sinh. Như một kỳ Đại Hội là một cuộc học hỏi, mắt thấy tai nghe, còn hơn bỏ tiền đọc bao nhiêu sách nhưng thiếu sự chứng thực của chơn tâm. Người thiếu trí luôn luôn phê phán nhưng không bao giờ làm việc cho nhơn sinh cộng hưởng, chỉ có lý luận che khen, nhưng thực chất không bao giờ chịu dần thân để học hỏi trong chu trình tiến hóa, đưa con người đến chỗ thông cảm lẫn nhau. Cho nên cuối cùng cũng bị mất hết của cải, của thiên trả địa, kết quả tâm linh không tiến hóa, vì sự mê chấp đã tạo ra sự thiếu hụt mà không hay, tưởng lầm cần kiệm tương lai sẽ giàu sang phú quý, tham tiền và sợ mất địa vị, cuối cùng cũng phải bị thiệt thòi, vì tự đánh mất tâm từ bi. Chúng ta nên phân tách cho kỹ thì thấy sau khi điện đàm, mọi người cũng đồng có cơ hội chung học và chung tiến về tâm linh.

Kệ :

Chung vui sum họp rõ hành trình
Nguyên lý vô sanh tự cảm mình
Đời đạo nguyên hình tâm tự thức
Vô sanh tự giác tự phê bình.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Trăm Hoa Đua Nở

Trăm hoa đua nở tâm tình tiến
Nguyên sắc giải thông thanh giải liền
Điền giáng cõi trần phân hóa sắc
Thanh thanh trực trực chuyển hườn nguyên

“Trăm hoa đua nở tâm tình tiến”: Khi mà chúng ta tu biết xây dựng nội tạng tế bào đều tiến hóa thì luôn luôn tôi nói là đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu trăm hoa đua nở, huỳnh đình sáng suốt phía sau lưng của các bạn. Tâm tình tiến, đi đâu các bạn thấy rất nhẹ nhàng.

“Nguyên sắc giải thông thanh giải liền”: Cái nguyên sắc mà sáng suốt nhẹ nhàng ở bên trên. Khi mà các bạn được thấy rồi, nó giải thông thanh giải liền lúc nào cũng nhẹ nhàng.

“Điền giáng cõi trần phân hóa sắc”: Điền giáng xuống thể gian phân ra loại, này kia kia nọ.

“Thanh thanh trực trực chuyển hườn nguyên”: Rốt cuộc thanh ra thanh, trực ra trực. Cho nên, chúng ta đã nói rằng: Xuống đây mọi linh căn đều ở trong học tập tiến hóa rồi thanh ra thanh, trực ra trực.

Hườn nguyên minh cảm duyên tiền
Cân phân thanh trực nối liền cảm giao

Đó, mỗi phần đều hườn nguyên minh cảm duyên tiền, biết cái tiền căn hồi trước nó ở đâu, ở trên cái không không, không động hóa sanh xuống thể gian.

“Cân phân thanh trực nối liền cảm giao”: Ở thể gian thì có thanh, có trực đối chiếu với nhau mới là tiến hóa được.

Hóa sanh muôn sắc muôn màu
Trên thanh dưới trực cùng nhau đối dôi

“Hóa sanh muôn sắc muôn màu”: Đó, mọi người đều khác nhau hết, vạn vật đều có thứ tự trong sắc màu. Mà trên thanh dưới trực luôn luôn ở dưới nó trực; cùng nhau đối dôi, nhờ cái trực mà cái thanh thấy nhẹ, mà nhờ cái thanh cái trực được nối tiếp đi lên.

Hòa chung chơn lý sáng ngời

Trời cao chiếu hóa sắc Trời trung ương

“Hòa chung chơn lý sáng ngời”: Đó, mỗi phần mà ý thức được cái phận sự của nó rồi thì nó hòa chung trong chơn lý sáng ngời rõ ràng.

“Trời cao chiếu hóa sắc Trời trung ương”: Trời cao chiếu hóa sắc Trời trung ương từ bên trên đem xuống màu sắc xuống thể gian chớ thể gian không có. Nếu mà không có ánh sáng bên trên chiếu rọi xuống làm gì có màu sắc được, tối tăm tất đèn hết làm gì có, vạn sự cũng đều do trung ương an bài.

Tình thương chuyển hóa như gương
Chuyển cho vạn vật tự lòng tiến thân.

Đó, tình thương của Ngọc Hoàng Thượng Đế đưa xuống chuyển hóa như gương sáng suốt để cho mỗi phần để thấy mình có chỗ tiến chứ không phải hết chỗ tiến.

“Chuyển cho vạn vật tự lòng tiến thân”: Cho vạn vật để hiểu lấy nó và nó tự giải lấy nó.

Hòa đồng tại thể khó khăn
Cần khôn tiến giải lại càng minh hơn

Mình ở thể gian mà muốn hòa đồng với người kia, người nọ rất khó khăn nó có cái sự nghịch chống báng lẫn nhau. Nhưng mà mình hòa đồng với cần khôn rồi tiến giải lại càng minh hơn, mình thấy rõ rồi, rõ cái duyên nghiệp của mọi tần số tại sao mình hòa với người này không được mà hòa với người khác được. Trong đạo hữu các bạn cũng vậy nói chuyện với người này thích mà nói chuyện với người kia không thích. Bởi vì mỗi cái duyên nghiệp khác nhau, mỗi cái nghiệp lực khác nhau.

Sắc không không sắc quy hườn
Cần cân tạo hóa không sòn không phai

“Sắc không không sắc quy hườn”: Mình biết được cái cần khôn vũ trụ là sắc không sắc không sắc quy hườn, cái phần nào nó phải làm phận sự tiến hóa đi lên trên thì thấy cái cần cân tạo hóa không sòn

không phải lúc nào cũng làm việc cho muôn loài không có bao giờ ngưng.

Dù cho tranh thế đôi tài
Có ai đạt được cái ngại an toàn

Nếu mà người thế gian ở đây tranh thế đôi tài với nhau, tưởng so tài với nhau rồi có ai đạt được cái ngại an toàn ở thế gian không, không có cái nào vĩnh viễn. Mà cái ngại phần hồn của mình, mình trở về chủ nhơn ông hòa đồng với vũ trụ, đó là nơi an toàn. Còn cái chuyện thế gian mà giành ngại mà giựt của, gây thế cũng không có an toàn được.

Chỉ lo tu tịnh chuyển hoàn
Quy nguyên chơn giác đạt mạng vô vi

Đó, chỉ lo tu tịnh chuyển hoàn rồi, vay là phải trả, trả cho nó hết thì nó nhẹ, giải được cái nghiệp nó mới nhẹ.

“*Quy nguyên chơn giác đạt mạng vô vi*”: thì mình trở về chơn giác, trở về sáng suốt thanh nhẹ thì đó là cái mạng vô vi tiến triển vô cùng.

Rõ đời mình đạo tự ghi
Tiến trình chơn pháp quy y chơn hình

Mình rõ đời mình đạo, mình tự ghi.
“*Tiến trình chơn pháp quy y chơn hình*”: Cái tiến trình mình đi tới cái chơn pháp trở về chơn hình là trở về phần hồn của chúng ta.

Càng tu càng rõ càng minh
Duyên tình thế thái kết tinh chẳng còn

Mình càng tu càng rõ ở thế gian có lập cái gì giả tạo duyên tình này kia, kia nọ còn không có sự kết tinh, không có sự trường tồn ở thế gian chỉ tạm mà thôi.

Bày cho luận điệu vuông tròn
Không không không đạt vẫn còn si mê.

Bên ngoài làm cho đẹp nói cho hay nhưng bên trong không thông, không đạt được cũng vẫn còn si mê, thành ra chậm tiến là do sự si mê. Mà chúng ta hiểu được rồi chúng ta không bị lâm vào trong cái cảnh si mê. Chúng ta không có để ngoại cảnh lôi cuốn mà chúng ta trở về với ta để giải tiến và hiểu ta và hiểu tất cả thì lúc đó trong cái thanh đi tới đâu cũng không còn sự trược nữa.

Cho nên, chỉ có thực hành mới đạt được. Còn không thực hành làm sao có, kêu dùng cái miệng mà nói mà không chịu sửa nội tạng nội tâm và không hiểu được tánh tình của chúng ta làm sao mới tiến giải được.

Cho nên, chúng ta có tu, có sửa, có tiến thì chúng ta mới thấy rõ là chính cái công năng công phu sáng suốt của mỗi người đã sẵn có và chúng ta hòa đồng với sáng suốt của đại tự nhiên thì nó càng dồi dào hơn, nó càng hiểu rõ hành động nó, nó sửa sai nó dẹp loạn, nó mới ổn định, nó mới thanh tịnh, mà cái thanh tịnh là thấy rõ tất cả.

Cho nên, các bạn đang hành đây đều thứ nhứt do bệnh hoạn này kia, kia nọ, nhưng mà tôi nói do tánh sanh, ai mà tin. Rồi bạn tu rồi, bạn mới thấy cái tánh bạn gây ra cái bệnh rõ ràng. Khi các bạn ổn định rồi bạn thấy cái tánh của mình. Cái tánh tham dục của mình nó gây ra nhiều bệnh hoạn. Rồi mình từ từ chữa đi, bỏ đi, bớt đi thì mình thấy nó khỏe, không có cái gì hết. Nhưng mà nó kêu người ta chữa, kêu người ta bỏ, người ta không hành kêu người ta bỏ, không có ai chịu bỏ hết, ai cũng ôm lấy bởi vì nó còn mê. Nó còn cái si mê, ở trong cái si mê là nó không thông, nó thông rồi nó hết si mê, nó thông rồi nó dời đi nơi khác rồi, nó ở cái nơi thanh sáng suốt thay vì cái nơi tăm tối. Thì khi mà các bạn được lên cái miệng giếng rồi thì các bạn thấy sáng suốt sướng quá, tội gì mà đi xuống đáy giếng làm gì nữa. Đó, cho nên chúng ta tu ở đây không khác gì chúng ta đang ở dưới đáy giếng, mà càng ngày càng giải tỏa nó ra, rồi càng đi tiến tới thanh cao, càng thấy sự sáng suốt, rồi các bạn mới thấy rõ phải làm sao đưa ánh sáng xuống đáy giếng để đáy giếng đồng hưởng cũng như trên miệng giếng.

Đó, trên bộ đầu các bạn cũng như nội tạng các bạn lần lần càng tu càng xây dựng càng tiến hóa thì đầu đầu nó cũng sáng suốt toàn thân nó sáng suốt, mỗi lỗ chân lông cũng phát quang sáng suốt trong giờ thiền các bạn. Rồi sau này đi đứng ngồi nằm các bạn cũng thấy sáng suốt và nhẹ nhàng. Đó là do công năng công phu của mình do cái nghị lực phần đầu tự giải khứ trược lưu thanh mà tự hành tự tiến mới có cái chuyện đó, không hành không tiến, không bao giờ có, không bao giờ được, chỉ nói bằng miệng không được, đọc hết kinh sách cũng không được. Chúng ta có đường kinh nẻo ngách trong này đang bị nghẹt bị lỗ bịch giờ chúng ta giải thông nó thì nó sẽ hết.

Cho nên, các bạn phải hành mới thấy chứ bây giờ không biết nói gì hơn. Bây giờ chúng ta ở đời cần

sức khỏe cứ hành để đạt sức khỏe, nuôi gia đình, giúp đỡ xã hội. Đó là cái chuyện cao quý của loài người thì chúng ta phải cần sức khỏe, còn nếu các bạn không sức khỏe không làm gì được hết.

Cho nên, ráng tu giai đoạn đầu đạt đến sức khỏe. Có sức khỏe thì không có bệnh hoạn, không có bệnh hoạn thì ngân quỹ gia đình càng ngày càng tốt, càng dồi dào hơn, hạnh phúc nó sẽ sáng ngời, chiếu rọi cho mọi người ở chung quanh. Bởi vì ai cũng khỏe mạnh, không có bệnh hoạn thì cái xã hội này nó sẽ tốt, quốc gia này nó sẽ lành mạnh, thì chúng ta cần phải tu để mỗi người đóng góp một chút nhiên hậu mới thấy sự cao quý của đại tự nhiên của Trời đất, của tất cả. Chúng ta mới rõ chơn lý là tất cả mà chúng ta cũng là chơn lý. Nếu chúng ta thanh tịnh thấy rồi ta là chơn lý, không cần bốn chôn và không cần làm nhiều chuyện sân si mà không có kết quả. Rồi giờ chúng ta sửa đi để mình định tiến tới một bước một ly đều có kết quả hơn là làm nhiều việc mà không có kết quả. Cảm ơn các bạn.

Thầy: Bắt buộc trong này suy nghĩ mà đặt, không được. Mình làm chi bệnh, mình đâu có hưởng cái gì mà làm cho cơ thể và bộ thần kinh nó đau bệnh, rồi ai chịu trách nhiệm đây, thầy không? Mình tu, nó có phần sáng suốt tự nhiên về thanh điển, lấy của nó chiếu hóa cho nó thì được. Còn mình đặt ra rồi đem áp chế tinh thần người ta không được, không có cái vụ đó. Thành ra cái bài thơ nào đặt ra nó cũng nhẹ nhàng ở trong tâm khảm mọi người có khả năng tiến giải như vậy và sẽ thấy và tự đạt như vậy chứ không phải riêng tôi có.

Cho nên, một phần đông có những bạn tu ở xa viết thơ về cũng thấy có điển đó. Như thơ của chú Thắng viết về cũng có điển, thấy cũng nhẹ nhàng, Yêm cũng có nhẹ nhàng, một phần nhẹ nhàng rõ ràng, không phải là y cố ý đặt mà bình thường y đặt, đặt không nổi, mà y viết ra mình đọc thấy có rồi.

Cho nên, sau này mọi người cũng vậy tại sao dùng thi thơ mà không dùng lời nói. Bởi vì lời nói viết không hết, nói nhiều quá viết không kịp, chùng chùng một câu nó có nhiều nguyên ý hơn, rồi trong nguyên ý đó giải ra biết bao nhiêu là bài. Đó, thành ra nó tập trung thanh điển nó khác. Mọi thanh điển chưa tập trung thì thấy làm một bài thơ đọc không ra cái gì, nó nặng ngực thôi, không có tiến hóa nhẹ nhàng được, cái tư tưởng người ta chưa có được thăng hoa khi mà đọc. Thành ra càng ngày nó càng tới đồng với tôi, thì thầy kệ, tôi cũng chấp nhận, bởi vì cái chuyện đó không phải tôi muốn. Nếu tôi

muốn tôi chỉ nhận một tới hai người thôi chứ làm gì nổi, mình đang học bao nhiêu mà làm, chê, họ chê, họ chê tôi rồi tôi mất cái gì đâu mà tôi sợ, họ chê tôi tôi vẫn còn nguyên. Nếu tôi, một cô gái, họ thương tôi là thương cái bụng thì tôi không có lấy họ làm cái gì. Họ thương cái tư tưởng tốt lành của tôi, thương cái sự sáng suốt của tôi thì tôi chấp nhận. Còn thương cái thể xác tôi đâu ăn chi, cái đó không có bền.

Cho nên, nhiều người không hiểu cái bụng thấy phình rồi uống nước chanh, rồi bình lu bù hết, đó gây nạn cho mình không hà. Còn cái này con người cần phải có nguyên khí. Nếu không có nguyên khí thì không giải tỏa được cái trực điển, tập trung nguyên khí ở trung ương nó mới giải tỏa trực điển ra khỏi tứ chi thì con người nó mới mạnh, nó mới khỏe. Chớ còn mỗi thứ mỗi uống thuốc rồi làm sao, thuốc ở đâu mà uống, mà cái thuốc đó ở đâu mà có, chúng ta tìm cái thuốc ở đâu mà có thì thanh khí điển hóa sanh vạn vật thì cây cỏ nó cũng qua cái những cái chiều đó nó tiến hóa lên thì mình ăn cái đó chẳng gián tiếp một luồng điển thôi. Bây giờ mình làm pháp pháp luân là mình ăn trực điển trực tiếp và tự trị bệnh trực tiếp, thấy không? Mình còn hưởng được trực tiếp cái thanh khí điển ở bên trên nữa thì con người nó tươi trẻ, chớ có gì đâu, thấy không?

Phải làm pháp luân cho đúng, ở đây chỉ có làm pháp luân hay lắm. Người mới tu rảnh cứ việc làm không sao, ngồi đâu ta tập hít, trong giờ rảnh ta cứ việc làm, hít được nhiều nó thông, nó nhẹ. Khi mà hít một cái thấy tứ chi ấm áp hết là nhẹ nhàng rồi. Trong lúc đó, nó tự động nó biết hít rồi, nó biết chuyển rồi thì lúc đó tự động nó chuyển, chuyển đi tới đâu thì mình thấy có điển tới đó. Nên nhiều người không hiểu, biết mà học tới cái đó rồi kêu người ta nói ở anh phải chuyển điển lơ rún ra sau cật rồi lên trên đầu, cái đó là dạy cho người ta hư. Bởi vì cái luồng điển nó chưa khai thông, cái đường chưa mở mà kêu thanh điển chuyển, chuyển đi đâu, thấy không?

Cái đạo chúng ta ở đây chúng ta có tu, tương đương nhẹ, chúng ta mới thấy sự giá trị nhẹ ở bên trên và chúng ta hưởng cái đó. Mà không chịu mở làm sao có thì phải mượn nguyên khí của ngũ hành trong cơ thể này, trong đó có tim, gan, tỳ, phế, thận, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ đầy đủ mà chúng ta làm cho nó có thứ tự, để nó tiến giải lên trung ương là bộ đầu, thì phải hít.

Con người không có cái hơi thở thì con người phải chết, nhưng mà con người nuôi được trung khí mạnh rồi thì con người làm việc nhiều và giúp đỡ mọi người tốt, không muốn làm điều sai bởi vì họ dư. Người thiếu, họ sợ sệt, họ làm điều sai, còn người mạnh đâu có, thấy không? Thành ra cái pháp này phải làm cho đúng về cái pháp luân. Còn cái pháp luân yếu, cầu xin hỗ trợ, cái đó tự mình làm

cho mình rung động, làm cho cái thận nó yếu, rồi nó run sợ, rồi nó cảm lạnh, thấy không? Bây giờ, mình làm pháp luân đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, đầy rún là nó...

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 06/11/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tống Kinh Sách và CD Di Chúc Đức Thầy

1.	Trần Bảo Nghiễn và Bùi Thị Tý	\$200 USD
2.	Thiền Viện Hội Tâm Linh Cùng Tiến Tới	\$200 CAD
3.	Nguyễn Ân & Phương Quỳnh	\$1,000 USD
4.	Vũ Duy Anh Martin	\$500 USD
5.	Lê Thị Khòa	\$1,000 USD
6.	Thị Mát Enga	\$200 USD

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Vào Quỹ Tương Trợ Du Hành Đạo Pháp 2011

1.	Cao Thị Trắc	\$100 USD
2.	Lê Thị Mỹ Linh	\$60 CAD
3.	Nhan Chấn Toàn	\$50 USD
4.	Hồ Thành Mỹ	\$100 USD
5.	Nguyễn Thị Hoa	\$50 USD
6.	Nguyễn Thị Ngọc Lệ	\$100 USD
7.	Trần Bích Ngọc	\$50 Euro
8.	Anh Hoàng & Chị Mỹ Kim	\$100 USD
9.	Ceragem Corp	\$2,000 USD

ĐỜI ƯỚC MƠ

(Hò... lời nhạc liên khúc)

Hò..... ó..... ơ
Ai ơi còn nhớ lời thầy
Biết bao lời giảng nghiệm ngay thức dân
Sợ cho con trẻ mưa dầm,
Có bao thâm ý hãy tầm thức tâm.

Hồ.....ớ..... ơ
Duyên thiên pháp lý siêng cần,
Tự khai tâm thức...
Tự khai tâm thức không lầm, phá mê.

Ráp hay lối :
Trường đời nhiều kiếp hã hê,
Trải qua kiếp tại quay về tương lai.
Tương lai ở chốn bông lai,
Bông lai tiên cảnh học ngoài giả chân.
Chơn chơn giả giả gian trần
Hư hư thực thực ta tầm tiến tu.
Tu tâm sửa tánh hết mù,
Bao năm học hỏi đắp bù ước mơ.

Nhạc :
(Mượn theo điệu hát Trường lưu thủy nhạc hoa)

Chỉ thoáng qua ớ..... ơ đời người như giấc mơ. Đi qua cuộc sống, sống thẳng trâm trường đời mưa nắng
ơ.....ờ .....ơ.....ớ tìm đâu cho ra trở về chốn xưa. Nhớ ra bao lời thầy đã xa rồi
ờ .....ơ.....ờ.....ơ mau quay về tự kiểm tôi ớ.....ơ mới thức ra duyên thiên định ở ta.
Hỡi thế gian ớ.....ơ đời người chỉ ngắn thôi. Đi qua học hỏi pháp lý khai hành tâm bình tươi sáng
ơ.....ờ.....ơ.....ớ Hiểu qua sâu xa ta hành khúc ca, biết ra bao điều tự kiểm ở nơi mình
ơ.....ờ.....ơ.....ớ Ba chiều ta hiểu thâm ớ.....ớ.....ơ, mới thấy ra di đà mở thức ta.

Cà Mau, 20-09-2010
VẤN PHONG

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Cầu xin Bạn Đạo cầu nguyện cho Lê-Quỳnh-Hương em gái của BD Minh-Nghĩa, mất ngày 30-7-1995 âm lịch tại Cư Xá Thanh-Đa hưởng thọ 55 tuổi, con cháu có xin Chùa cầu siêu, hình như không hiệu quả cho nên đêm mừng 2 tháng 7 vừa qua có về kêu cứu với MN.
Vậy kính xin BD cùng tôi cầu nguyện cho Lê-Quỳnh-Hương sớm được về Côn-Lôn Sơn tu học.

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bố của bạn đạo Hoàng Ngọc Tùng, là ông Hoàng Văn Doãn, sinh năm 1947, mất lúc 8h55 phút ngày 02/10/2010 dương lịch tại Hà Nội. Được siêu thăng tịnh độ. Cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Hà Nội kính báo.

Kính Thông Báo: Kính nhờ Bạn Đạo cầu nguyện cho BD Phạm-Văn-Lưu là em rể của BD Minh-Nghĩa vừa mới qua đời vào lúc 5 giờ sáng ngày 27-8-2010 âm lịch tại Quận Cam Los-Angeles, hưởng dương được 71 tuổi. Cầu xin sớm được siêu thăng tịnh độ.

Vườn Thơ Bạn Đạo

PHÁP TRỢ LUÂN

Trợ luân diễn rút bộ đầu
Pháp môn trị bệnh nhiệm mầu biết bao
Nhứt là huyết áp tăng cao
Trợ luân tinh tấn huyết mau hạ liền
Quân bình trở lại tự nhiên
Tăng cường sức khỏe ôn yên điều hòa
Khai thông đốc mạch vậy mà
Trước khi thiên định chúng ta nên làm

Cà Mau, 24/09/2010
Phùng Văn Tân

TỘI HỒN

Chưa thành Tiên Phật nói là sai
Sinh hoạt cho đông khẩu nghiệp hoài
Nói đúng, đúng theo tu trình độ
Với Cha tiểu hồn vẫn còn sai
(Chuyện) ngoài tai kêu bỏ Thầy khuyên nhủ
Tâm nội quay về được mấy ai!!!
Nói xấu bạn tu không hổ thẹn?
Tội hồn không hối còn ra oai,

TPHCM, 5-10-2010
Minh-Nghĩa

TỌA THÂM

PHẬT như tự tại ý dung hòa
TÂM suốt ý lành hạnh đức nha!
KHAI đạo tại tâm là điểm chánh
NỞ thông sơn đỉnh kiến di đà.
LIÊN đài sen tọa tâm khai thức
ĐÀI nở tâm hoa tánh hết ta
TỌA chón hư vô khai điểm sáng
THÂM thâm diệu diệu diễn bao la.

Cà Mau, 24-09-2010
Văn Phong

THỨC TA

Niệm chú di đà hay thích ca
Chân ngôn triết lý quá sâu xa
Vô vi thiên pháp duyên tâm ngộ
Đánh thức chân hồn tự mở ta.

Thời thế văn minh nay phát triển
Pháp hành khai mở để theo đà
Đạo đời song tu qua tân pháp
Mê tín dị đoan nhớ tránh xa.

Sáu chữ di đà vô biệt niệm
Luân xa khai mở có hành trình
Luận kim suy cổ hòa thông tiến
Kiến chủ chân thà mới thức ta.

Cà Mau, 05-10-2010
Văn Phong

ĐÓNG CỬA LUYỆN THẦN

Cải hoài ai dám bước vào tu
Hướng nội xét mình tự giải mù
Đóng cửa luyện thần cho đủ điển
Gương lành người mới thầy tìm tu

Cà Mau, 19/9/2010
Phúc Tâm

CÓ Ý, VÔ TÌNH ĐỀU CÓ TỘI

Gặp nhau vạch xấu rồi đường tu
Tự ái dâng cao làm rối mù
Cố ý, vô tình đều có tội
Nghịch hoài hậu thế ai vào tu ?

Cà Mau, 1/10/2010
Phúc Tâm

NHÀ AI

Nhà ai trống trải chẳng còn gì
Tiềm ẩn bên trong, đủ tiện nghi
Mọi thứ cần dùng, đều có đủ
Nhà tuy thu nhỏ, chứa thành tri
Lúc thì náo động, lúc yên tĩnh
Lúc một bầu trời, lúc một ly
Vô thủy vô chung, đã hiện hữu
Vô sanh vô diệt, thọ trường kỳ.

Củ Chi, -3-09-2010

Bá Tùng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 27 tháng 02 năm 1972

Cảnh vật tương phùng lý trí phân
Đạo tâm khởi điểm chuyển quây quần
Âm dương định luật phần chung tiến
Khắc khổ tự tu viễn tiến lần

Khất khe mới rõ phước phần
Làm người lâm nạn thấy thần thấy tiên
Lắm khi táo bạo đến điên
Nội tâm xáo trộn ác hiền bất minh
Bày ra đủ kế tạo tình
Giả chơn chơn giả cảm minh thể tình
Ngoài ta là cõi vô hình
Thanh cao minh bạch hợp tình thiên không
Hồn thời nối tiếp thiên tòng
Vía thời chịu luật chuyển vòng thế sanh
Xe tơ kết tóc lập màn
Tạm duyên tạm nợ tạm thành nợ duyên
Mọi điều bào ứng nhơn tiền
Có vay có trả nối liền căn cơ
Chẳng ai vượt khỏi giấc giờ
Âm dương định luật từ mờ trở minh
Càng tu càng rõ nhơn tình
Bày ra đủ chuyện chẳng minh lấy mình
Muốn cho vĩnh viễn đẹp xinh
Đâu dè mình phải gánh tình dở dang
Đạo tâm phát khởi tự bàn
Tu cho thanh tịnh thiên đàng ta đi
Vượt qua quan điểm sân si
Thân hồn tươi đẹp ta thì mới yên.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên